

— Στο τελευταίο φυλλάδιο (5 Ὀχτ.) τῆς παρισιάνικης «Gazette» δημοσιεύεται τὸ δῆγμα «Ἡ Δικαιοσύνη τῆς», ἀπὸ τὰ «Ἀλόγια τῆς Πλόρης» τοῦ Αντρέα Καρκαβίτσα, μεταφρασμένο ἀπὸ τὸν κ. L. Roussel τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς τῆς Ἀθήνας, καὶ εἰκονογραφημένο ἀπὸ τὸν κ. L. G. Vallée.

— Στὸ ἴδιον περιοδικὸν ἡ κ. Juliette Adam ἔχει ἄρθρον τῆς γιὰ τὸ Ναλοκόστα καὶ μερικὰ ποιήματά του μεταφρασμένα.

— Ἐπειδὴ μᾶς ρωτήσανε, θυμίζουμε στοὺς φίλους Πειραιώτες πὺς ὁ «Νουμάς» πουλιέται στὸν Πειραιᾶ στὸ πραχτορεῖο τῶν Ἐφημερίδων τοῦ κ. Βασ. Τσαγγάρη.

ΘΑΙΜΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΑΛΛΟΙ

I

Περνοῦν τὰ ταξιδιάρικα, καὶ τὸ φτεροῦγισμά τους μέσα στὴ νύχτα σβήνει.

Τὸ κουρασμένο μου κεφάλι τὴ φτωχικὴ του λήμψη τρεμουλιασμένο χίνει.

Τὸν κόσμον ἀπάνω ἀπ' τὰ ψηλά φυλάγουνε τ' ἀστέρια μ' ἄχτινοβόλα μάτια,

Ἴσκιοι μακροὶ προβάλλανε βοβοὶ καὶ μαυροφόροι σὲ δρόμους καὶ παλάτια.

Στεφάνι' ἀγγυρολούλουδα στὰ μαῦρα τους κεφάλια τοὺς βάζει τὸ γεγάρι.

Ἀπὸ τίς ἄκρες τῶν δεντρῶν πικρὰ τὰ δάκρυα στάζουν ἀπάνω στὸ χορτάρι.

Στὸν ἴπνον τῆς βαρυομυλῆ τοῦ φθινοποῦρου ἡ νύχτα καὶ κρύβονται τ' ἀστέρια,

Κρυφὰ σκουπίζει ὁ θάνατος στὰ φύλλα ποὺ ἀπομείναν τὰ ματωμένα χέρια.

II

Ἔλα, κι ἀπόστασε ὁ Βοριάς κ' οἱ λαγκαδιές κοιμοῦνται. Μόνο τὰ φύλλα, ποὺ σαληρὰ τὰ σέρναν οἱ ἀνέμοι, Βαριά μέσα στὴν ἀναστρεφτὴ νύχτ' ἀναστενίζου.

Θεὸ νὰ σὲ πάω στὶς ρεματιές, ν' ἀκούσης πὺς θρηνοῦνε Οἱ ἀλαφροπάτητες Σοπιές κ' οἱ ἀφρόστηθες Νεραΐδες, Τὸ καλοκαίρι ποὺ ἔφυγε μαζί μὲ τὰ λουλούδια.

Μέσα σὲ φύλλα κόκκινα γλυκὰ θὰ σὲ ξαπλώσω, Ποὺ τὰ ποτίζω σάν περνώ μὲ τῆς καρδιάς μου τὸ αἷμα, Τὸ παραμῦθι τῆς φθορᾶς ν' ἀκούσης καὶ τοῦ πόνου.

Ν' ἀνατριχιάσης, νὰ σκιαχτῆς, νὰ πέσης τρομαγμένη Στὴ φλογισμένη μου ἀγκαλιὰ μέσα στὰ δύο μου χέρια, Τὴν παγωμένη σου καρδιά νὰ σ'τὴν ξαναξεστύνω.

Ὀλέσσα

PHNA LEBANTH

ΕἶΤΣΙ τῆ θέλει ἡ κοινωνία τῆ γυναίκα—δουλεύτρα τοῦ ψομοῦ. Δουλεύτρα τῆς ζωῆς, δουλεύτρα τῆς ψυχῆς. Αὐτὴ νὰ κανονίξῃ τὴ μοίρα τῆς ἀργατιᾶς στὸ ἀρχοντικὸ τῆς κι αὐτὴ ν' ἀποθήκευῃ τῆς ἐσοδείας τῆς καλομετρημένης τὸν πλοῦτον—αὐτὴ νὰ γεννᾷ τὰ λεβέντικα παιδιὰ τῆς φυλῆς, αὐτὴ νὰ καλητερεῖ τῆς γενιᾶς τῆς τὸ αἷμα τὸ ἱερό, —αὐτὴ νὰ δουλέυῃ, αὐτὴ νὰ πλάθῃ καὶ νὰ δασκαλεῖ τὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶ τῆς, τοῦ σπιτιοῦ τῆς, τῶ δουλικῶ τῆς, τῶ χωριανῶ τῆς, τοῦ ἔθνους ὀλόκληρου. Ἔτσι ἔπρεπε νὰ ναθρέψουμε τὴ γυναίκα κι ὄχι νὰν τὴν ἔχουμε στολίζι ποὺ εὐκόλα σπάνει, παιγνίδι τῆς ἡδονῆς, θέμα τῆς ψεύτικης ποίησης, ὄργανο κάθε παράλογης πρόληψης.

ΕΡΜΟΝΑΣ

ΑΘΗΝΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Σ' ἓνα φίλο, στὰ ξένα)

Ἀθήνα, 21 τοῦ Ὀκτώβριου.

Εἶδανε καὶ ἀπόειδανε τὰ κόμματα πὺς χάσανε κάθε τους ἐπιρροὴ στὸ λαό, καὶ βγάλανε μανιφέστα πὺς δὲ θὰ βάλουνε κάλπη στὶς καινούριες ἐκγές, γιατί τάχα ἡ διάλυση τῆς μακαρίτισσας Διπλῆς Βουλῆς γένηκε μὲ τρόπο ἀντισυνταγματικόν. Σὰν τᾶκουσε ὁ Βασιλιάς, εἶπε πὺς εἶναι συνηθισμένος ἀπ' αὐτὰ κι ὁ Βενιζέλος τὸ χαρακτήρισε λυπηρὸ καὶ δεῖγμα φοβερῆς πολιτικῆς δειλίας. Λυπηρὸ γιὰ τὴν κακὴ ἐντύπωση ποὺ θᾶκανε σ' ἔσους δὲν ξέρουνε καλὰ τὰ ἐσωτερικά μας. Γράφανε κι ὄλας τὰ βιεννέζικα φύλλα τὴν ψέφτικη φήμη πὺς ἀρχίσανε ταραχὲς μέσα στὴν Ἑλλάδα! Πρῶτα βγήκε τὸ θεοτοκικὸ μανιφέστο μὲ τὴν παραπάνω ἔννοια, ἔπειτα τὸ μαυρομιχαλικόν, κ' ὕστερα ἀπὸ μιᾶς βδομάδας κοιλοπόνημα τὸ ραλλικόν. Ἐννοεῖται, πὺς ἀρκετοὶ ἀπ' τοὺς παλιούς πολιτευόμενους λιποταχτήσανε, εἰχως νὰ υπογράψουνε τὰ κομματικὰ πρωτόκολλα τῆς «πολιτικῆς ἀπεργίας». Στὸ ἀναμεταξύ μερικοὶ «πρώην» πολιτευόμενοι τῆς Αἰτωλοκαρνανίας ἄλλη προκήρυξη βγάλανε καλώντας τὸ λαὸ «τους» νὰ μὴν πάῃ νὰ ψηφίσῃ στὶς κάλπες.

Ὡς τόσο ὁ Βασιλιάς τηλεγραφοῦσε στὸν ἀδερφό Του στὴ Δανία τί ἐλπίδες στηρίζει στὸ Βενιζέλο καὶ καλοῦσε τοὺς ὑπουργούς Του σὲ τραπέζι τὴν περασμένη Κυριακὴ. Τὴν ἄλλη μέρα ἦρθε ἀπὸ τὴν Πόλη, περνώοντας ἀπὸ τὴ Σμύρνη, ὁ Γρυπάρης καὶ ὠρκίστηκε γιὰ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Γίνεται προετοιμασία γιὰ νἀρχίσῃ γλήγορα καὶ τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Γεωργίας. Ἡ Βασίλισσα μὲ τὸν ὑπουργὸ τῆς Δικαιοσύνης ἔκανε ἐπίσκεψιν σὲ δυὸ ἀπὸ τίς φυλακὰς τῆς Ἀθήνας. Ὁ Βενιζέλος, ποὺ τὸν κράτησε δυὸ μέρες μιὰ περαστικὴ ἀδιαθεσία του—ἀπὸ τὴν ὀρθοστασία ποὺ τὸν καταδικάσανε οἱ ἀμέτρητοι νιόβγαλτοι φίλοι του ὑποψήφιοι ποὺ φιλοδοξοῦνε πῶτερο μιὰν ἀκρίτσα τῆς προστασίας του—ὁ Βενιζέλος ἐτοιμάζει ἡσυχά-ἡσυχά τοὺς συδουασμούς του, συμπράττοντας μὲ τὸ Ζαΐμη μονάχα. Ἐβγάλε καὶ μιὰ ἐγκύκλιο στους ἀξιωματικούς καὶ τοὺς σύστησε νὰ περιοριστοῦνε στὰ ἔργα τους ἀπέχοντας ἀπὸ τὴν πολιτικὴν. Ἐστειλε καὶ στὸ Λιδόρνο τὸν «Κανάρη» μὲ τὸ πλήρωμα γιὰ τὸν «Ἀθέρωφ», ποὺ γενήκαν οἱ δοκιμές του καὶ θὰ μᾶς ἔρθῃ τέλη τοῦ Γεννάρη. Κ' ἐτοιμάζεται νὰ βγῆ σ' ἐκλογικὴν περιοδεία, τίς πρώτες μέρες τοῦ Νοέβριου.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀνοίξε τέλος πάντων, ἀφοῦ

καταρτίστηκε ή Σύγκλητο. Ο καθηγητής Κρασάς ζήτησε τη σύνταξή του.

Η Κρητική Συνέλευση θα συνεδριάσει στις 27 του μηνός. Με την Τουρκία φιλικότερα τώρα τὰ πάμε, αν και ό περίφημος Κερίμαγας μιὰ βγάξει έγκύκλιο νά πάψη τὸ μπούκοτάρισμα και μιὰ τὴν ἀναιρεί, γιατί δὲ συμφωνοῦνε τὰ μέλη τοῦ Νεοτούρκικου κομιτάτου σ' αὐτὸ ἀπάνω τὸ ζήτημα. Ἡ τρομοκρατία κ' ή κατασκοπεία βασιλεύουνε πάντα στὴν Πόλη, ή χολέρα θερίζει στρατιώτες, στὴ Μακεδονία και στὴν Ἀλβανία κρισιμώτατα πάλι τὰ πράματα, κι ἄλλες ἀπόπειρες στοὺς σιδηρόδρομους. Καὶ τώρα πέφτει πιά, λένε, έριστικά τὸ ὑπουργεῖο τοῦ Χακῆ, γιὰ νάρθη Σατραζάμης ὁ Σεφκέτ, γιατί τὸ δάνειο σκάλωσε και στὴ Βιέννα... Κι ὁ Χαμίτης έτοιμοθάνατος πάλι. Καὶ τράβαλα με τὴν Περσία, πὸ πάνε νά τὴ διαμελίσουνε Ρωσσία και Ἀγγλία, μὰ θέλουνε κ' εἰ Τούρκοι μερτικό. Καὶ τὸ Μαυροβούνι παράπονα γιατί θρέφει 3000 τόσους Ἀρβανίτες πρόσφυγες.

Ἡ Βουλγάρικη Σοβράνιε ἄρχισε με φιλειρηνικώτατο λόγο τοῦ Φερδινάντου. Ἀλήθεια, — κι ὁ βουλγάρικος τύπος ἐγκώμια γιὰ τὸ Βενιζέλο, κι ὁ νέος Βούλγαρος πρέσβης, ὁ κ. Χατζημησεφ, πὸν ἔρχεται: στὴν Ἀθήνα, ἔχει ἔδηγίες νά ἐργαστῆ γιὰ νά στερεώση τίς νέες μας φιλίες.

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κυρία Ε. Ἐλ. στὴ Σύμυνη. Δὲ νομίζετε πὸς, γιὰ νὰ τυπωθῆ, χρειάζεται νά τὸ συντροφέψετε μ' ἕναν πρόλογο δικὸ σας ἢ με σημειώματα πὸν νά ἐξηγοῦνε ἀπὸ τί ἀφορμὴ γράφτηκε τὸ πρωτότυπο και τί ἀναλογία ἔχει με τὸ ζήτημά μας; — κ. Γ. Σ. ἐδῶ. Ἔχετε δίκιο. Βεβαιωθήκαμε κ' ἔμεις πὸς τὰ 3 τουλάχιστο ἀπὸ τὰ 4 ποιήματα τοῦ κ. Κώστα Μισαηλίδη, πὸν τυπώσαμε στὸν ἀριθμὸ 407, εἴτανε τυπωμένα και στὸ «Σεράπειο», ἐδῶ κ' ἕνα χρόνος σωστὸ. Δὲν μπορούσαμε. βλέπετε, νά κάνουμε τὸ μνημοτέχνη, ἂν ὄχι ἄλλο, σὲ βάρος τοῦ ποιητῆ πὸν μᾶς ἔστειλε χερσόγραφα ποιημάτωνά του τὸν Ἀλωνάρι, φέτος, και φυσικὸ εἴτανε νά τὰ πάρουμε γι' ἀνέκδοτα. — κ. Περίεργο. Τὴν «Πλάχτρα» τοῦ Σοφοκλῆ τὴν ἔχει ἀπὸ χρόνια μεταφρασμένη και τυπωμένη ὁ φίλος Βαρλέντης. Αὐτὴ πὸν τύπωσε ὁ κ. Φέξης εἶναι τοῦ Εὐρυπίδη· δὲν τὴ διαβάσαμε, μάθαμε ἔμως ἀπὸ ἕνα βιβλιοφάγο, δικόνε μας, πὸς ὁ κ. Τανάγρας τὴν ὑποχρέωσε τὴν ἄμοιρη νά μιλᾷ με τὴ γλῶσσα «τῶν αἰθουσιῶν και τῶν κομψῶν χρονογραφημάτων». — κ. Ω-Α. Λάβαμε κ' εὐχαριστοῦμε. Τὸ φύλλο θὰν τὸ στέλνουμε ταχτικά.

ΣΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

τὸ γραφεῖο, δρόμος Ἰπποκράτη 11, πουλιοῦνται τὰκόλουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ τὸ ἕνα, ἐξὸν ὅσα εἶναι σημειωμένα με ἄλλες τιμές :

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». — ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ὁ Μέγ' Ἀλέξανδρος». — ΒΑΡΑΕΝΤΗ, «Δόξα και Ζωή», — ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΓΙΕΡΙΔΗ, «Δάφνης και Νλόη» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ.), — «Τίμονας ὁ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50), — «Ὁ Προσκυνητής». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΣΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπὸ τὸν Κόσμο τοῦ Σαλονιῶ». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ, «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νησιώτικα Τραγούδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικά τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). — ΙΔΑ, «Σαμοθράκη» (δρ. 2). ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Τραγούδια γιὰ μιὰ φωνή με πιάνο, και Μπαλάντες γιὰ πιάνο, τὸ κομμάτι δρ. 1. — Θ. ΚΑΤΡΑΠΑΝΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί». — Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ, «Πλουτολογία». — Α. ΜΑΥΡΟΥΔΗ, «Μικρὰ Τραγούδια». — ΑΛΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρόπων Μηχανισμός». — ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ, «Στὸ Ἄλμπουργ» (δρ. 2). — ΚΩΣΤΑ Γ. ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗ, «Μοσκιές». — ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΙΓΙΑΙΤΗ, «Τὰ Ὁραῖα» (δρ. 2). — Χ. ΗΟΡΙΩΤΗ, «Σαλόμη» τοῦ Ο. Wilde (μετάφρ.). — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ και τὰ Καινοβέρια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ, «Ὁ Αἶας» τοῦ Σοφοκλῆ (μετάφρ.). — Σ. ΣΚΙΠΗ, «Ἡ Μεγάλη Αἶρα» (δρ. 2), — «Juvenilia». — Γ. ΣΚΑΠΡΟΥ, «Τὸ Κοινωνικὸ μας Ζήτημα» (λ. 50). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλουτάρχου : Περὶ Παιδῶν Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπομπούκια». — Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα): «Ζωντανὸ και Μεθαμμένοι», — «Ὁ Ἄσωτος», — «Οἱ Ἄλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΑΝΤΑ, «Ἀπὸ τοῦς Θρόλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἔκδοσις). — Ζ. ΦΥΤΙΑΗ, (δράματα): «Τὸ Ἐκέτω», — «Δίχως Ἀκρογιάλι», — «Χτισμένο στὸν Ἄμμο». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Ζήτημα». — ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΚ (δράματα): «Οἱ Πετροχάρτες», — «Μελάχρα».

Γιὰ τὸ ἔξωτερικό, λ. 25 παραπάνου ὁ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἐξὸν ἀπὸ τὸν πρῶτο πὸν δὲν ὑπάρχει κανένα τοῦ ἀντίτυπου) πουλιοῦνται δρ. 12 ὁ ἕνας γιὰ τὴν Ἑλλάδα και φρ.χρ. 12.50 γιὰ τὸ ἔξωτερικό.

Τὸ γραφεῖο τοῦ «Νουμά» στέλνει στοὺς συνδρομητὰς τὰς τοῦ ἔξωτερικοῦ ὅτι βιβλία τοῦ ζητήσαντε, στις τιμές πὸν τὰ πουλοῦνε τῆλλα βιβλιοπωλεῖα, δίχως παραπάνω στὸ ἔξοδο, ἐξὸν τὰ ταχυδρομικά.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

— ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (με εἰκόνες τοῦ κ. Ν. Λύτρα).

— Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (με εἰκόνες τῆς Κας Σοφίας Λασκαρίδη).

Τυπώθηκε στὴ Λόντρα, σὲ διαλεχτὸ χαρτὶ και εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας» δρ. 3,50.